

نزای: (اللهم إني أعوذ بك من البرص، والجنون، والجذام، (وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ)

له نهسی کوری مالیکه وه -رهزای خویان لیبتت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهیفرموو: «اللهم إني أعوذ بك من البرص، والجنون، والجذام، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ»، واته: «خودایه، پهنات پیدهگرم له بهلهکی، وشتیت «بوون، وگولی، وله هه موو نهخوشیه زیانبه خشهکان

[صحيحه] [نه سائی گیراوبه تیه وه - ئینوداود گیراوبه تیه وه - نه حمده گیراوبه تیه وه]

له فهرمووده که دا: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نا به خوی گه وره ده گریت له چند نهخوشیه کی دیاریکراو، وئهمیش مه ترسی ئه م نهخوشیانه وشوپنه واری خراییان دهرده خات، وپاشان داوای سه لامهت بوونی کرد له زیان وخرابه ی هه موو نهخوشیه کان، ئه م فهرمووده یه: تایه تکردن وگشتگیرکردنی تیدایه، فهرمووی: (اللهم إني أعوذ بك من البرص، واته: خودایه، پهنات پیدهگرم له بهلهکی): وئهمیش نهخوشیه که وه کو په له ی سپی له سهر پیست دهرده که وپت، ده بیته هوی دوربوونه وه ی مرؤفه کان له که سی توشبوو، وده بیته هوی ئه وه ی مرؤف توشی گۆشه گیری بیت، وله وه یه بیته هوی توره بوون وناپره زای برین به رامبر قهزا وقه دهر، په نا به خودا، بیگومان ئه مه تاقیکردنه وه یه وپیوسته مرؤف ئارام بگریت. (والجنون، واته: له شیت بوون): ئه میش بریتیه له له ده ستدانی ئه قل، بوونی ئه قل هۆکاره بو ئه وه ی مرؤف شیوا بیت بو ئه نجامدانی واجب وئرکه ئاینیه کان وبه هوی ئه قل وه مرؤف خودا ده په رستیت، وپیر ده کاته وه له بوونه وه ره کان ودروستکراوه کانی خوی گه وره -سبحانه وتعالی-، له ده ستدانی ئه قل واته له ده ستدانی ئه م مرؤفه. (والجذام، واته: له گولی): که ئه میش نهخوشیه که که ئه ندامه کان ده خورین وه هتا ده که ون یان نامین -په نا به خودا- (وسیئ الأسقام، واته: وله هه موو نهخوشیه زیانبه خشهکان): واته نهخوشیه خراب وزیانبه خشهکان، ئه میش ئه م نهخوشیانه یه که نیشانه ی بئ توانیین وکه سی توشبوو وا هه سته کات زوره ی خه لکی لی دورده که ونه وه وه کو نهخوشیه گوپزه ره وه کان وکوپری وشهل بوون وشپریه نجه وجگه له مانه، وئهم نهخوشیانه پیوستی به خه رچی دارایی زوره هیه، وپیوستی به سهر وئارامگریتیکی زوره هیه وتنه ا ئه وانه ده توانن ئارام بگرن له سهر ئه م نهخوشیانه که خوی گه وره سهر وئارامی پی به خشیون ودلیانی به هیز کردوه به رامبر ئه م تاقیکردنه وانه که بیگومان هه مووی هۆکاری خپرن بو به نده. وپیره دا نیشانه ی مه زنی ئه م ئاینه دهرده که وپت که گرنگی ده دات به پاراستنی ئاینی مسولمان وههروه ها گرنگی به پاراستنی لاشه ی مسولمان ده دات جا له پرنگای نزا وپارانه وه وقورئان خوپندن وهۆکاره شه رعیه کان بیت یان له پرنگای به کارهینانی دهرمان وچاره سهره پرنگا پیدراوه کان بیت، وپیوسته مسولمان هۆکاره شه رعیه کان وه کو نزا وقورئان خوپندن وهۆکاره شه رعیه کان بگریته بهر بو چاره سهرکردن، وله هه مان کاتدا به کارهینانی هۆکاره ماده کانیش بگریته بهر وه کو به کارهینانی دهرمان وچاره سهره کان وئهمیش هیچ پیچه وانه ی ته وه کول وپشت به ستن نیه به خوی گه وره به لکو به کارهینانی هۆکاره کان پاش پشت به ستن (ته وه کول) وداوای کردن له خوی گه وره یه کیکه له خاله داواکراوه کان بو لابردنی ناخوشی و نهخوشیه کان له شه ریه تی ئیسلامدا

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

